

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 27 september 2007 *

I mål C-351/04,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket) genom beslut av den 22 juli 2004, som inkom till domstolen den 16 augusti 2004, i målet

Ikea Wholesale Ltd

mot

Commissioners of Customs & Excise,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna P. Kūris, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk och G. Arestis (referent),

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: P. Léger,

justitiesekreterare: handläggaren K. Sztranc-Sławiczek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 oktober 2005,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Ikea Wholesale Ltd, genom B. Servais och Y. Melin, avocats,

- Förenade kungarikets regering, genom M. Bethell, i egenskap av ombud, biträdd av R. Thompson, QC,

- Europeiska unionens råd, genom J.-P. Hix, i egenskap av ombud, biträdd av G. Berrisch, Rechtsanwalt,

- Europeiska gemenskapernas kommission, genom E. Righini, K. Talaber-Ricz och C. Brown, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 6 april 2006 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser dels giltigheten av rådets förordning (EG) nr 2398/97 av den 28 november 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan (EGT L 332, s. 1), dels frågan huruvida rådets förordning (EG) nr 1644/2001 av den 7 augusti 2001 om ändring av förordning nr 2398/97 samt om avbrytande av tillämpningen av tullen med avseende på import med ursprung i Indien (EGT L 219, s. 1), rådets förordning (EG) nr 160/2002 av den 28 januari 2002 om ändring av förordning nr 2398/97 samt om avslutande av förfarandet med avseende på import med ursprung i Pakistan (EGT L 26, s. 1), och rådets förordning (EG) nr 696/2002 av den 22 april 2002 om bekräftelse av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes på import av sänglinne av bomull med ursprung i Indien genom förordning nr 2398/97 ändrad och tillfälligt upphävd genom förordning nr 1644/2001 (EGT L 109, s. 3) (nedan gemensamt kallade de efterföljande förordningarna), är förenliga med gemenskapsrätten.

- 2 Begäran har framställts i ett mål som har sitt ursprung i beslutet av Commissioners of Customs & Excise (nedan kallade Commissioners) att inte återbetala de antidumpningstullar som Ikea Wholesale Ltd (nedan kallat Ikea) hade erlagt på företagets import av sänglinne av bomull från Pakistan och Indien.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 Bestämmelserna som reglerar hur Europeiska gemenskapen skall tillämpa antidumpningsåtgärder återfinns i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den

22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskaperna (EGT L 56, 1996, s. 1) (nedan kallad grundförordningen).

- 4 I artikel 1.1 i grundförordningen föreskrivs att en antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

- 5 Artikel 2.6 och 2.11 i grundförordningen innehåller följande föreskrifter:

”6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst skall baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

- a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,

...

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse skall förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt

fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen [nedan kallad den symmetriska metoden]. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer [nedan kallad den asymmetriska metoden]. Denna punkt skall inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används.”

- 6 Artikel 3.5 i nämnda förordning har följande lydelse:

”Granskningen av den dumpade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin skall innefatta en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från verkan av tidigare dumpning eller subventionering, storleken på den faktiska dumpningsmarginalen, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, avkastning på investeringar, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar gemenskapspriser, faktiska och möjliga negativa verkningar på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.”

- 7 Den grundläggande gemenskapslagstiftningen på tullområdet utgörs av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4). Artiklarna 236 och 239 i denna förordning är tillämpliga i detta mål.

- 8 Skäl 6 i rådets förordning (EG) nr 1515/2001 av den 23 juli 2001 om de åtgärder som gemenskapen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens tvistelösningssorgan när det gäller antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder (EGT L 201, s. 10) har följande lydelse:

”Möjligheten att vända sig till Världshandelsorganisationens tvistelösningssorgan är inte tidsbegränsad. Rekommendationerna i de rapporter som antagits av tvistelösningssorganet [(nedan kallat DSB)] har endast framåtsyftande verkan. Det bör följaktligen anges att alla åtgärder som vidtas enligt den här förordningen skall börja tillämpas från och med den dag de träder i kraft, om inget annat anges, och att de därmed inte utgör någon grund för återbetalning av tullar som tagits ut före den dagen.”

- 9 Artikel 1.1 i nämnda förordning har följande lydelse:

”När [DSB] antar en rapport om en åtgärd som gemenskapen vidtagit enligt [grundförordningen] eller [rådets] förordning (EG) nr 2026/97 [av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 288, s. 1)] eller denna förordning (nedan kallad ifrågasatt åtgärd), får rådet med enkel majoritet på förslag av kommissionen och efter samråd med den rådgivande kommitté som inrättats enligt artikel 15 i [grundförordningen] respektive artikel 25 i förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad rådgivande kommittén) vidta en eller flera av följande åtgärder beroende på vad de[t] anser vara lämpligt:

- a) Upphäva eller ändra den ifrågasatta åtgärden eller;
- b) Vidta alla särskilda åtgärder som bedöms vara lämpliga i sammanhanget.”

10 I artikel 2.1 i förordning nr 1515/2001 föreskrivs följande:

”Rådet får även, i syfte att beakta den rättsliga tolkning som görs i en rapport som antagits av [DSB] angående en icke ifrågasatt åtgärd, vidta någon av de åtgärder som anges i artikel 1.1, om de[t] anser detta lämpligt.”

11 Artikel 3 i nämnda förordning har följande lydelse:

”Åtgärder som antas enligt denna förordning skall tillämpas från och med den dag de träder i kraft och får inte utgöra någon grund för återbetalning av de tullar som tagits ut före den dagen, om inget annat anges.”

12 Genom kommissionens förordning (EG) nr 1069/97 av den 12 juni 1997 infördes en preliminär antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan (EGT L 156, s. 11) (nedan kallad förordningen om preliminär tull). Genom förordning nr 2398/97 införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på denna import.

13 Mot bakgrund av DSB:s rekommendationer avseende nämnda import och bestämmelserna i förordning nr 1515/2001 antog rådet, den 7 augusti 2001, förordning nr 1644/2001. Den 28 januari 2002 och den 22 april 2002 antog rådet förordning nr 160/2002 respektive förordning nr 696/2002. Det föreskrivs inte i någon av dessa tre förordningar att de belopp som redan betalats enligt förordning nr 2398/97 skall återbetalas.

- 14 Avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet) återfinns i bilaga 1A till avtalet om upprättande av världshandelsorganisationen (nedan kallad WTO), undertecknat i Marrakech den 15 april 1994 och som godkänts genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar — vad beträffar de frågor som omfattas av dess behörighet — av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3). Bilaga 2 till WTO-avtalet innehåller överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning. I enlighet med denna överenskommelse har ett tvistlösningsorgan inrättats.
- 15 I artikel 3.2 i nämnda överenskommelse föreskrivs följande:

”... Medlemmarna erkänner att [WTO:s system för tvistlösning] tjänar till att skydda rättigheter och skyldigheter enligt berörda avtal och till att klargöra bestämmelserna i dessa avtal i enlighet med sedvanerättsliga regler för tolkning av allmän folkrätt. Rekommendationer och utslag från DSB kan inte öka eller minska rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i de berörda avtalen.”

Förfarandet vid DSB

- 16 En tvistlösningspanel (nedan kallad panelen) uppgav i sin rapport av den 30 oktober 2000 att Europeiska gemenskaperna hade handlat på ett sådant sätt att de åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 2.4.2, 3.4 och 15 i antidumpningsavtalet med avseende på de metoder som använts under den undersökning som ledde till att förordning nr 2398/97 antogs.

- 17 Gemenskapen överklagade panelens slutsatser i vissa delar. WTO:s överprövningsorgan fastställde i sin rapport av den 1 mars 2001 att den "nollställningsmetod" som gemenskapen tillämpat var oförenlig med artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet och att gemenskapen hade handlat på ett sätt som stred mot artikel 2.2.2 ii i antidumpningsavtalet när den under antidumpningsundersökningen hade beräknat tilläggen för administrations-, försäljnings- och andra allmänna kostnader samt för vinst. Mot bakgrund av dessa slutsatser rekommenderade överprövningsorganet att DSB skulle begära att gemenskapen vidtog nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förordning nr 2398/97 var förenlig med gemenskapens skyldigheter enligt antidumpningsavtalet.
- 18 DSB antog den 12 mars 2001 överprövningsorganets rapport och panelrapporten som ändrats i enlighet med överprövningsorganets rapport.

Målet vid den nationella domstolen och frågorna i begäran om förhandsavgörande

- 19 Ikea är verksamt i Förenade kungariket som tillverkare och distributör av heminredningsprodukter.
- 20 Genom skrivelse av den 10 juni 2002 ansökte Ikea hos Commissioners om återbetalning av den antidumpningstull som företaget i enlighet med förordning nr 2398/97 erlagt vid import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan och Indien. Ikea begärde återbetalning av 230 301,74 GBP motsvarande den antidumpningstull som uttagits på företagets import av sänglinne av bomull från Pakistan under perioden mellan mars 2000 och den 29 januari 2002 och av ett belopp på 69 902,29 GBP motsvarande en del av den antidumpningstull som erlagts på företagets import av samma slags varor från Indien under perioden mellan mars 2000 och den 8 augusti 2001. Ikea grundade sin begäran på artiklarna 236 och 239 i förordning nr 2913/92.

- 21 Ikea gjorde gällande att storleken på antidumpningstullen hade beräknats på ett rättsstridigt sätt i förordning nr 2398/97 och att denna förordning i sig var rättsstridig. Ikea grundade sig bland annat på de rapporter, bedömningar och slutsatser som DSB godkände den 1 mars 2001. Genom skrivelse av den 26 juni 2002 avslag Commissioners Ikeas ansökan om återbetalning.
- 22 Ikea begärde omprövning av Commissioners avslagsbeslut. Genom skrivelse av den 27 november 2002 meddelades att denna omprövning inte medförde någon ändring av beslutet.
- 23 Ikea överklagade det beslut som fattats vid omprövningen av Commissioners beslut vid VAT and Duties Tribunal of London. VAT and Duties Tribunal avslag den 8 september 2003 Ikeas överklagande och angav att Ikea hade kunnat ifrågasätta lagenligheten av förordning nr 2398/97 med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG, men att företaget inte hade väckt någon sådan talan inom den föreskrivna fristen. VAT and Duties Tribunal fann följaktligen att Ikea inte kunde kringgå den föreskrivna preskriptionstiden genom att ifrågasätta lagenligheten av förordningarna nr 2398/97, nr 1644/2001 och nr 160/2002 inom ramen för en begäran om förhandsavgörande.
- 24 Ikea överklagade den 31 oktober 2003 detta avgörande till High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division i enlighet med Sections 14 och 15 i 1994 års finanslag (Finance Act 1994). Som grund för sitt överklagande gjorde Ikea i huvudsak gällande, för det första, att det var fel av VAT and Duties Tribunal att slå fast att företaget var direkt och personligen berört av förordningarna nr 2398/97, nr 1644/2001 och nr 160/2002, och, för det andra, att nämnda förordningar är helt eller delvis rättsstridiga. Rätten tillät den 17 februari 2004 Ikea att utvidga sitt överklagande på så sätt att det även omfattade lagenligheten av förordning nr 696/2002.

25 High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division slog fast att Ikea inte hade rätt att väcka talan mot förordning nr 2398/97 enligt artikel 230 fjärde stycket EG och upphävde avgörandet av VAT and Duties Tribunal. High Court of Justice beslutade därefter att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

”1) Är ... förordning ... nr 2398/97 ..., mot bakgrund av de konstateranden som [DSB-panelen] gjort i rapporten av den 30 oktober 2000, punkt 7.2 g) och h), WT/DS1412/R, och som ... överprövningsorgan[et] gjort i beslutet av den 1 mars 2002, punkterna 86 och 87, WT/DS1141/AB/R, helt eller delvis oförenlig med gemenskapsrätten på grund av att det i förordningen

- i strid med artikel 2.6 a i [grundförordningen] i ändrad lydelse och artikel 2.2.2 ii i antidumpningsavtalet används fel metod för att beräkna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst,

- i strid med artikel 2.11 i [grundförordningen] och artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet felaktigt tillämpas ’nollställning’ då normalvärdet jämförs med exportpriset i syfte att fastställa huruvida dumpningsmarginaler förekommer, och/eller

- i strid med artikel 3.5 i [grundförordningen] och artikel 3.4 i antidumpningsavtalet inte görs en bedömning av alla relevanta faktorer som kan ha betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd, och den skada som gemenskapsindustrin vållats felaktigt fastställs på grundval av uppgifter rörande företag utanför gemenskapsindustrin?

- 2) Är någon eller alla av nedan angivna förordningar oförenliga med gemenskapsrätten (däribland artiklarna 1, 7.1 och 9.4 i [grundförordningen] jämförda med artiklarna 1, 7.1 och 9 i antidumpningsavtalet) på grund av att de antogs på grundval av en omvärdering av de upplysningar som inhämtats under den första undersökningsperioden, varvid det av denna omvärdering framkom att det inte skett någon dumpning eller att dumpning skett i mindre omfattning under den första undersökningsperioden, utan att det i någon av dem föreskrivs återbetalning av de belopp som redan betalats enligt förordning nr 2398/97? Denna fråga avser huruvida följande förordningar är oförenliga med gemenskapsrätten:

— ... förordning nr 1644/2001 ...,

— ... förordning nr 160/2002 ..., och/eller

— ... förordning nr 696/2002 ...

- 3) Är förordningarna nr 1644/2001, nr 160/2002 och nr 696/2002 oförenliga med artiklarna 7.2 och 9.4 i [grundförordningen] och med proportionalitetsprincipen på grund av att det i dessa förordningar fastställdes en antidumpningstull som inte var helt proportionerlig i förhållande till den dumpning eller skada som nämnda tull var avsedd att kompensera?

4) Är svaren på de ovanstående frågorna olika beroende på om det rör sig om export från Indien eller Pakistan med beaktande av

— förfarandena vid [DSB], och/eller

— kommissionens slutsatser i förordningarna nr 1644/2001, nr 160/2002 och nr 696/2002?

5) Med beaktande av svaren på de ovanstående frågorna

— skall en nationell tullmyndighet helt eller delvis återbetala de antidumpningstullar den uppburit med tillämpning av förordning nr 2398/97, och

— om svaret på denna fråga är jakande, till vem och på vilka villkor skall återbetalning ske?"

Prövning av frågorna

²⁶ Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att domstolen skall pröva giltigheten av förordning nr 2398/97 mot bakgrund av antidumpningsavtalet, såsom detta avtal senare har tolkats genom DSB:s rekommendationer och utslag, samt mot bakgrund av grundförordningen.

Giltigheten av förordning nr 2398/97 mot bakgrund av antidumpningsavtalet, såsom detta avtal har tolkats genom DSB:s rekommendationer och utslag

- 27 Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har hävdats att det är klart att överklagandet i målet vid den nationella domstolen grundas uteslutande på DSB:s rekommendationer och utslag, eftersom något separat rättsligt förfarande avseende giltigheten av förordning nr 2398/97 inte hade inletts före detta överklagande. Denna medlemsstat har gjort gällande att det skulle strida mot de principer som ligger till grund för förordning nr 1515/2001, om domstolen, med retroaktiv verkan, prövade giltigheten av gemenskapslagstiftningen mot bakgrund av DSB:s rekommendationer, som har framåtsyftande verkan, eller mot bakgrund av de utslag som utgör grund för nämnda rekommendationer.
- 28 Rådet och kommissionen anser att domstolen inte är bunden av nämnda rekommendationer och utslag avseende importen av sänglinne av bomull. Förordning nr 2398/97 är inte ogiltig mot bakgrund av gemenskapsrätten endast på grund av att DSB har slagit fast att antagandet av nämnda förordning stred mot gemenskapens skyldigheter enligt antidumpningsavtalet.
- 29 Domstolen erinrar inledningsvis om att det av fast rättspraxis framgår att WTO-avtalen, med hänsyn till deras beskaffenhet och systematik, i princip inte ingår bland de regler som domstolen skall beakta när den prövar lagenligheten av gemenskapsinstitutionernas rättsakter (dom av den 30 september 2003 i mål C-93/02 P, Biret International mot rådet, REG 2003, s. I-10497, punkt 52, och av den 1 mars 2005 i mål C-377/02, Van Parys, REG 2005, s. I-1465, punkt 39, och där angiven rättspraxis).
- 30 Det är endast om gemenskapen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse vilken den åtagit sig inom ramen för WTO, eller om en gemenskapsrättsakt uttryckligen hänvisar till vissa bestämmelser i WTO-avtalen, som det åvilar domstolen att pröva lagenligheten av gemenskapsrättsakten i fråga med hänsyn till WTO:s regler (dom

av den 23 november 1999 i mål C-149/96, Portugal mot rådet, REG 1999, s. I-8395, punkt 49, och domarna i de ovannämnda målen Biret International mot rådet, punkt 53, och Van Parys, punkt 40, och där angiven rättspraxis).

- 31 Enligt artikel 1 i förordning nr 1515/2001 får rådet efter det att DSB antagit en rapport, beroende på vad rådet anser lämpligt, upphäva eller ändra den ifrågasatta åtgärden eller vidta alla särskilda åtgärder som bedöms vara lämpliga i sammanhanget.
- 32 Förordning nr 1515/2001 är enligt dess artikel 4 tillämplig på rapporter som DSB antagit efter den 1 januari 2001. I förevarande fall antog DSB den 12 mars 2001 överprövningsorganets rapport och panelrapporten som ändrats i enlighet med överprövningsorganets rapport.
- 33 I artikel 3 i förordning nr 1515/2001 föreskrivs att åtgärder som antas enligt förordningen skall tillämpas från och med den dag de träder i kraft och får inte utgöra någon grund för återbetalning av de tullar som tagits ut före den dagen, om inget annat anges. I skäl 6 i nämnda förordning anges i detta avseende att rekommendationerna i de rapporter som antagits av DSB endast har framåtsyftande verkan och att "alla åtgärder som vidtas enligt [förordning nr 1515/2001] skall börja tillämpas från och med den dag de träder i kraft, om inget annat anges, och de ... [utgör inte] någon grund för återbetalning av tullar som tagits ut före den dagen".
- 34 Med hänsyn till bestämmelserna i förordning nr 1515/2001 och DSB:s rekommendationer antog rådet i förevarande fall först förordning nr 1644/2001 den 7 augusti 2001. Därefter antog det, den 28 januari 2002, förordning nr 160/2002 och slutligen, den 22 april 2002, förordning nr 696/2002 om bekräftelse av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning nr 2398/97, ändrad och tillfälligt upphävd genom förordning nr 1644/2001.

- 35 Av det ovan anförda följer att domstolen, under sådana förhållanden som de som föreligger i målet vid den nationella domstolen, inte kan pröva lagenligheten av förordning nr 2398/97 mot bakgrund av antidumpningsavtalet, såsom detta avtal senare har tolkats genom DSB:s rekommendationer, eftersom det klart framgår av de efterföljande förordningarna att gemenskapen, genom att utesluta återbetalning av tullar som redan betalats enligt förordning nr 2398/97, inte avsåg att fullgöra en särskild förpliktelse vilken den åtagit sig inom ramen för WTO.

Giltigheten av förordning nr 2398/97 mot bakgrund av grundförordningen

- 36 Den nationella domstolen undrar även huruvida förordning nr 2398/97 är giltig mot bakgrund av grundförordningen. I huvudsak vill den nationella domstolen få klarhet i huruvida kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid fastställelsen av det "konstruerade" normalvärdet avseende den aktuella produkten, dumpningsmarginalen och den skada som gemenskapsindustrin vållats.
- 37 Ikea har hänvisat till artikel 2.6 i grundförordningen som rör fastställelsen av en produkts normalvärde, artikel 2.11 i grundförordningen som rör fastställelsen av dumpningsmarginalen, och till artikel 3.5 i nämnda förordning som rör fastställelsen av den skada som gemenskapsindustrin vållats.
- 38 Ikea har i detta avseende gjort gällande att den tolkning av nämnda bestämmelser i antidumpningsavtalet som DSB gjort i sina utslag bekräftar att de berörda gemenskapsinstitutionernas använde en felaktig metod vid fastställelsen av dumpningsmarginalen och skadan. Följaktligen strider dessa metoder även mot grundförordningen.

- 39 Rådet och kommissionen anser däremot att förordning nr 2398/97 är giltig mot bakgrund av gemenskapsrätten. Kommissionen har, med stöd av rådet, anfört att bestämmelserna i förordning nr 2398/97, vilkas giltighet mot bakgrund av grundförordningen ifrågasatts, utgör praxis som tillämpats under lång tid utan att gemenskapsdomstolen hittills har förklarat den ogiltig.
- 40 Det skall i detta avseende erinras om att gemenskapsinstitutionerna, såsom generaladvokaten påpekade i punkt 102 i sitt förslag till avgörande, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de skall bedöma (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 oktober 1983 i mål 191/82, Fediol mot kommissionen, REG 1983, s. 2913, punkt 26, svensk specialutgåva, volym 7, s. 275, och av den 7 maj 1987 i mål 255/84, Nachi Fujikoshi mot rådet, REG 1987, s. 1861, punkt 21).
- 41 Det följer dessutom av fast rättspraxis att valet mellan de olika metoderna för beräkning av dumpningsmarginalen, bland annat de metoder som anges i artikel 2.11 i grundförordningen, samt bedömningen av en produkts normalvärde och även fastställelsen av huruvida det föreligger skada förutsätter en bedömning av komplicerade ekonomiska situationer. Domstolsprövningen av en sådan bedömning skall endast avse en kontroll av att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1987 i mål 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mot rådet, REG 1987, s. 1809, punkt 19, svensk specialutgåva, volym 9, s. 75, av den 14 mars 1990 i mål C-156/87, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, REG 1990, s. I-781, punkt 63, och av den 19 november 1998 i mål C-150/94, Förenade kungariket mot rådet, REG 1998, s. I-7235, punkt 54).
- 42 Det skall således prövas huruvida gemenskapsinstitutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning mot bakgrund av gemenskapsrätten vid fastställelsen av det "konstruerade" normalvärdet avseende den aktuella produkten, dumpningsmarginalen och den skada som gemenskapsindustrin vållats.

Fastställelsen av det "konstruerade" normalvärdet avseende den aktuella produkten

- 43 För alla produkttyper som exporteras till gemenskapen av alla företag skall ett normalvärde fastställas i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. Normalvärdet fastställs genom att det till tillverkningskostnaderna för de produkttyper som exporterats av varje företag läggs ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt för vinst.
- 44 Vad gäller importen från Indien hade bara ett företag en representativ sammanlagd inhemsk försäljning, och de lönsamma inhemska produkttyperna utgjorde mindre än 80 procent men mer än 10 procent av den sammanlagda inhemska försäljningen. Det ansågs följaktligen att denna försäljning hade ägt rum vid normal handel. Det belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst som låg till grund för fastställelsen av normalvärdet avseende samtliga företag som var föremål för undersökningen motsvarade således de belopp som detta företag ådragit sig respektive inbringat, i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen. Samma resultat nåddes i fråga om import från Pakistan.
- 45 Vad gäller användningen av endast ett företags vinstmarginal, erinras det i skäl 18 i förordning nr 2398/97 om att undersökningen hade begränsats till ett stickprov av exporterande tillverkare enligt artikel 17 i grundförordningen och att det stora flertalet av de samarbetsvilliga indiska företagen var exportföretag utan någon inhemsk försäljning av den likadana produkten. Kommissionen valde ut fem indiska exporterande tillverkare för stickprovet, varav två uppgav vid tidpunkten för urvalet att de hade inhemsk försäljning av den likadana produkten.

- 46 Det anges emellertid i skäl 23 i förordningen om preliminär tull att det av undersökningen framgått att endast en exporterande tillverkare hade haft representativ inhemsk försäljning av den likadana produkten under undersökningsperioden. Hänvisningen i artikel 2.6 a i grundförordningen till vägda genomsnittliga belopp för andra exportörers eller tillverkares vinster utesluter vidare inte att detta belopp kan fastställas på grundval av ett vägt genomsnitt av de transaktioner eller produkttyper som kan hänföras till en enda exportör eller tillverkare.
- 47 Såsom generaladvokaten angav i punkterna 132–142 i sitt förslag till avgörande gjorde rådet inte en uppenbart oriktig bedömning när det fann att artikel 2.6 a i grundförordningen kan tillämpas vid fastställelsen av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst när tillgängliga uppgifter rör en enda tillverkare och att det är tillåtet att bortse från uppgifter om sådan försäljning som inte har ägt rum vid normal handel.
- 48 Det förhållandet att uttrycket "andra exportörer eller producenter" används i plural i artikel 2.6 a i grundförordningen utesluter inte att uppgifter från ett enda företag beaktas när detta företag, som är ett av de företag som är föremål för undersökning, har haft en representativ försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet under undersökningsperioden. Den metod som innebär att andra exportörers eller tillverkares försäljning, vilken inte ägt rum vid normal handel, inte beaktas vid fastställelsen av vinstmarginalen utgör en korrekt metod för att konstruera normalvärdet vilken överensstämmer med den princip som slås fast i artiklarna 1.2 och 2.1 i grundförordningen. Enligt dessa artiklar skall normalvärdet i princip grundas på uppgifter avseende den försäljning som skett vid normal handel.

- 49 Rådet har följaktligen inte gjort en uppenbart oriktig bedömning vid fastställelsen av det "konstruerade" normalvärdet avseende den aktuella produkten.

Fastställelsen av dumpningsmarginalen

- 50 När det gäller att slutligt fastställa dumpningsmarginalen vill den nationella domstolen få klarhet i huruvida den "nollställningsmetod" som använts för att fastställa den totala dumpningsmarginalen, såsom denna metod har tillämpats i samband med den ifrågakvarande antidumpningsundersökningen, är förenlig med artikel 2.11 i grundförordningen.
- 51 Det skall inledningsvis erinras om att de fel som enligt Ikea har förekommit vid fastställelsen av försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnader samt vinsten, liksom tillämpningen av "nollställningsmetoden", rör fastställelsen av dumpningsmarginalerna. Om det, vid fastställelsen av huruvida det föreligger dumpning, företas en rättsstridig justering, påverkas lagenligheten av den införda antidumpningstullen emellertid endast om den införda antidumpningstullen överstiger den tull som skulle ha tillämpats om denna justering inte hade vidtagits.
- 52 Enligt artikel 2.12 i grundförordningen skall dumpningsmarginalen utgöras av det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset. De myndigheter som utför undersökningen skall således fastställa dumpningsmarginalen genom att, i enlighet med punkt 10 i nämnda artikel, göra en rättvis jämförelse mellan normalvärdet för den likadana produkten och det pris som tillämpas vid export till gemenskapen.

- 53 Det är ostridigt i målet vid den nationella domstolen att dumpningsmarginalen har fastställts genom en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt "konstruerat" normalvärde för varje produkttyp och ett vägt genomsnittligt exportpris för varje produkttyp. De berörda institutionerna valde sålunda först ut flera olika modeller av den produkt som undersökningen avsåg. För var och en av dessa produkter beräknades ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt exportpris, vilka därefter jämfördes avseende varje modell. Beträffande vissa modeller fastställdes att dumpning förekom, eftersom exportpriset var lägre än normalvärdet. Beträffande andra modeller var däremot exportpriset högre än normalvärdet och en negativ dumpningsmarginal konstaterades.
- 54 För att beräkna det totala dumpningsbeloppet för den produkt som undersökningen avsåg adderade därefter institutionerna dumpningsbeloppet för alla de modeller beträffande vilka det fastställdes dumpning. De negativa dumpningsmarginalerna fastställdes däremot till noll. Det totala dumpningsbeloppet uttrycktes därefter i en procentandel av det kumulerade värdet av alla exporttransaktioner för alla modeller, vare sig de varit dumpade eller inte.
- 55 Det skall i detta avseende påpekas att "nollställningsmetoden" inte alls nämns i artikel 2 i grundförordningen. Tvärtom åläggs gemenskapsinstitutionerna uttryckligen i denna förordning skyldigheten att göra en rättvis jämförelse mellan exportpriset och normalvärdet i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.10 och 2.11.
- 56 I artikel 2.11 i grundförordningen preciseras nämligen att det vägda genomsnittliga normalvärdet skall jämföras med "ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen". Användningen av metoden med "nollställning" av negativa dumpningsmarginaler vid nämnda jämförelse ledde emellertid i förevarande fall till en förändring av priserna för exporttransaktionerna. Rådets tillämpning av denna metod innebar därför att den totala dumpningsmarginalen

inte fastställdes på grundval av jämförelser som fullständigt återspeglade alla jämförbara exportpriser. Rådet gjorde således en uppenbart oriktig bedömning med hänsyn till gemenskapsrätten när det fastställde den totala dumpningsmarginalen på detta sätt.

- 57 Gemenskapsinstitutionerna har följaktligen handlat på ett sätt som strider mot artikel 2.11 i grundförordningen när de, vid fastställelsen av dumpningsmarginalen för den produkt som undersökningen avsåg, tillämpade metoden med "nollställning" av de negativa dumpningsmarginalerna för var och en av de aktuella produkttyperna.

Fastställelse av skada

- 58 Den nationella domstolen har begärt att domstolen skall avgöra huruvida förordning nr 2398/97 är giltig i den mån det i förordningen, vid bedömningen av huruvida det föreligger skada, inte görs en bedömning av alla relevanta faktorer som kan ha betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd, och den skada som gemenskapsindustrin vållats felaktigt fastställs på grundval av uppgifter rörande företag utanför gemenskapsindustrin, vilket strider mot artikel 3.5 i grundförordningen.
- 59 I artikel 1.1 i grundförordningen föreskrivs att en antidumpningstull får tas ut på en dumpad produkt endast om produktens övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada. Med begreppet skada avses enligt artikel 3.1 i nämnda förordning väsentlig skada för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri.

- 60 Det anges i detta hänseende i skäl 34 i förordning nr 2398/97 att de 35 företag som ingett klagomål till kommissionen svarar för en betydande del av gemenskapens totala tillverkning enligt artikel 5.4 i grundförordningen och att de således utgör gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i nämnda förordning. Det framgår emellertid av skäl 41 i förordning nr 2398/97 att bedömningen av den skada som gemenskapsindustrin vållats omfattade uppgifter rörande hela gemenskapen och avsåg inte endast gemenskapsindustrin i den mening som avses i nämnda artikel 4.1.
- 61 Vad gäller frågan huruvida gemenskapsmyndigheterna gjorde en uppenbart oriktig bedömning i det att de inte tog ställning till alla de relevanta faktorer som kan ha betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd, vilka nämns i artikel 3.5 i grundförordningen, skall det erinras om att nämnda myndigheter enligt denna bestämmelse har befogenhet att företa skönsmässig bedömning vid granskningen och bedömningen av de olika uppgifterna.
- 62 Såsom generaladvokaten påpekade i punkterna 193 och 194 i sitt förslag till avgörande krävs det enligt nämnda bestämmelse endast att "relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för [gemenskaps]industrins tillstånd" omfattas av bedömningen. Det framgår vidare av denna bestämmelse att uppräkningslistan av de ekonomiska faktorerna och förhållandena "[inte är] uttömmande".
- 63 Det skall således konstateras att de berörda institutionerna, vilka endast beaktade de relevanta faktorer som har betydelse för gemenskapsindustrin när de tog ställning till den dumpade importens inverkan på nämnda industris tillstånd, inte överskred det utrymme för skönsmässig bedömning som de förfogar över vid utvärdering av komplicerade ekonomiska situationer. De fel som påstås ha begåtts vid bedömningen av skadan har inte heller vid den förnyade bedömning som genomfördes inom ramen för förordning nr 1644/2001 påverkat fastställelsen av huruvida gemenskapsindustrin vållats skada.

- 64 Gemenskapsinstitutionernas bedömning av huruvida det föreligger skada och av skadans omfattning är under dessa förhållanden inte uppenbart oriktig.
- 65 Mot bakgrund av det ovan anförda skall den första frågan besvaras på följande sätt. Artikel 1 i förordning nr 2398/97 är ogiltig i den mån rådet, vid fastställelsen av dumpningsmarginalen för den produkt som undersökningen avsåg, tillämpade metoden med "nollställning" av de negativa dumpningsmarginalerna för var och en av de aktuella produkttyperna.
- 66 Domstolen skall därför, utan att det är nödvändigt att besvara de övriga frågorna rörande giltigheten av de efterföljande förordningarna, pröva den femte frågan avseende konsekvenserna av att artikel 1 i förordning nr 2398/97 konstaterats vara ogiltig när det gäller vilken rätt importören i målet vid den nationella domstolen har till återbetalning av de antidumpningstullar som denne har betalat enligt nämnda förordning.
- 67 Det ankommer på de nationella myndigheterna att inom sitt rättssystem dra konsekvenserna av att en bestämmelse förklarats vara ogiltig inom ramen för en begäran om förhandsavgörande där giltighetsfrågor ställts (dom av den 30 oktober 1975 i mål 23/75, *Rey Soda*, REG 1975, s. 1279, punkt 51; svensk specialutgåva, volym 2, s. 499), vilket får till följd att de antidumpningstullar som betalats enligt förordning nr 2398/97 inte lagligen skulle ha betalats i den mening som avses i artikel 236.1 i förordning nr 2913/92. Tullmyndigheterna borde därför i princip återbetala dessa antidumpningstullar i enlighet med nämnda bestämmelse, om villkoren för återbetalning, däribland det villkor som anges i punkt 2 i nämnda artikel, är uppfyllda, vilket det åligger den nationella domstolen att avgöra.

- 68 Det är vidare endast de nationella domstolarna som är behöriga att pröva en talan om återbetalning av belopp som ett nationellt organ har uppburit utan grund med stöd av en gemenskapsrättsakt som senare har förklarats ogiltig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 maj 1989 i mål 20/88, Roquette mot kommissionen, REG 1989, s. 1553, punkt 14, och av den 13 mars 1992 i mål C-282/90, Vreugdenhil mot kommissionen, REG 1992, s. I-1937, punkt 12).
- 69 Den femte frågan skall under dessa förhållanden besvaras på följande sätt. En importör, som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen och som vid en nationell domstol har överklagat besluten att antidumpingstullar skall uttas av denne med tillämpning av förordning nr 2398/97, vilken i förevarande dom förklarats ogiltig, har i princip rätt att åberopa denna ogiltighet i målet vid den nationella domstolen, som grund för återbetalning av dessa tullar i enlighet med artikel 236.1 i förordning nr 2913/92.

Rättegångskostnader

- 70 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 2398/97 av den 28 november 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan är ogiltig i den mån Europeiska unionens råd, vid fastställelsen av dumpningsmarginalen för den produkt som undersökningen avsåg, tillämpade metoden med "nollställning" av de negativa dumpningsmarginalerna för var och en av de aktuella produkttyperna.**

- 2) **En importör, som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen och som vid en nationell domstol har överklagat besluten att antidumpningstullar skall uttas av denne med tillämpning av förordning nr 2398/97, vilken i förevarande dom förklarats ogiltig, har i princip rätt att åberopa denna ogiltighet i målet vid den nationella domstolen, som grund för återbetalning av dessa tullar i enlighet med artikel 236.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.**

Underskrifter